

האם אפשר לטעות תמיד? ועוד איך!

קונספציות

שייהמודיעין תמימידיעים, כי לא תיתכן בשום פנים ואופן מילחמה בין ישראל ומצרים, מאחר שהצבא המצרי מרותק בתימן ודעתהקהל המצרית מבחה את ישראל. על סמך הוותידעת זו נאם ח"כ משה דיין את נאומו, שבחם הבטיח כי לא תהיה מילחמה במושך עשר הי שנים הקרובות.

למחרת מילחמת ששתהימים לא היה אף ערביסט אחד שתמך בהצעתו להעניק מייד מימשל עצמי לתושבי הגדה ורצועתעזה, ולהציע לעם הפלסטיני הצעתשלום דרמטית. כל הערביסטים התייחסו אז בוילווול גמור לאש"ף ולפתח.

במשבר הלבנוני הסכימו כל הערביסטים שזהו מאבק בין הנוצרים, מצד אחד, ובין המוסלמים, הנוצרים עלידי אש"ף והסורים, מצד שני. הם הגיחו לראש"הממשלה לעשות צחק מעצמו ולפנות אל מצפון, העולם הנוצרי, כדי שיציל את הנוצרים הלבנוניים מידי המרצחים הסוריים. לשווא הזהיר שבועון זה שמאחריהקלעים תומכים הסורים בנוצרים, תוך הסכמה עם האמריקאים, כדי לחסל את אש"ף כגורם עצמאי.

מובן שאחרי כל אחת מהשגיאות האלה הופיעו המומחים בעיתונות, ברדיו, והאחריםכפן בפלוויוויה, והסבירו כהבעה של חשיבות עילי לאית וידענות אייךקן, מדוע קרה בדיוק מה שקרה.

כנישיחי הביט כי ברחמנות סובלנית. כידוי נמצאו חוותהידעת המוסמכות של כל המומחי חים המוסמכים.

ביוםהבחירות הייתי, במיקרה, בווינה. הטלווויזיה הי מקומית ביקשה ממני לתת כמה דיבריישרשנות. בעת הי שידור עדיין לא היו בידי תוצאות. עמדתי מול המצלמה, והסברתי מדוע נחל אש"ף ניצחון גדול.

למחרת היום נסתבר לי כי אש"ף לא נחל ניצחון גדול, אף לא ניצחון מוחץ — אלא ניצחון טוטאלי.

ה מומחים הישראליים לענייני ערבים אינם טועים לעיתים קרובות. אין הם טועים לרוב. הם טועים תמיד.

כל טטודט מתחיל, שירצה לקבל על עצמו את התפ" קיד כעבודה סמינריונית, יוכל לחבר על כך ספר מרתק. הרשימה מרשימה ומדהימה, ודי להביא כאן כמה מן הדוגמות הבולטות ביותר:

אחרי מילחמתהעצמאות, הסכימו כל הי מומחים כי העם הפלסטיני התפרק, ואפשר לשבחה ממנו. על סמך חוותהידעת זו נקבעה המדיניות כלפי בעיות הפליטים וועדתלזוואן, והוחנקה באיבה ההודמנות הממשלת שותיה

ה מקום: ביתו של דויד בןגוריון, בשררות הקרן הקיימת בתל-אביב. הזמן: ינואר 1948, כמה שבועות אחרי החלטת עצרת האו"ם על הקמת מדינה יהודית ומדינה ערבית בארץ.

מערכתהדמים, שבה פתחו הפלסטינים כדי לסכל את ביצוע ההחלטה, היתה בעיצומה. הכוחות הפלסטיניים, שאליהם הצטרפו מתגדבים מרחבי העולם הערבי, תקפו יישובים ודרכיחבורה. המנדט הבריטי עמד להסתים כעבור ארבעה חודשים.

בביתו של בןגוריון, ראש"הממשלה ושרהביטחון של המדינהבדרך, כונסו כל המומחים לענייניערבים. בןגוריון הציג להם שאלה פשוטה אך גורלית: האם יפלו הצבאות הסודיים של המדינות הערביות לארץ עם צאת הבריטים?

בה אחר זה דיברו כל הי"ערביסטים" המומחים, וחיוו את דעתם האחירה: כהחלט לא. להיפך, המדינות הערביות משתדלות לרסן את הפלסטינים, שהם הגזרם הקיצוני בעולם הערבי.

בןגוריון הקשיב לכולם בסבלנות. לאחרמכן פסק: כולכם טועים. הצבאות הערבים יפלו. צפויה לנו מילחמה לחיים ולמוות.

על"סמך חוותהידעת בלתימקצועית זו, שכל המומחים התייחסו אליה בבטול, הורה בןגוריון לפעול להשגת טבר קים ותותחים, כדי שיגיעו לארץ בהקדם האפשרי אחרי צאת הבריטים. הוא הפעיל את הגיוס הכללי. ייתכן מאד שבןגוריון הציג כאותו יום את המדינת, עוד לפני שקמה — מפני שהיו לו האומץ והשכל להתעלם מדעתם של הי"ערי כרסטים".

כ עבור למעדה מ-25 שנים, כאשר תפסו צבאות מצריים וסוריה את עמדותהיוזק לתקפת יום הכיפורים, היה מוטל על אנשיהמודיעין (ובניהם הי "ערביסטים"), להחליט אם צפויה מילחמה או לא. הידעה האחירה של המומחים היתה: שום מילחמה אינה צפויה.

ראש"הממשלה ושרהביטחון — גולדה מאיר ומשה דיין — קיבלו חערבה זו ללא עירעור, ולא פקדו על גיוס הכוחות כדי לקרם את פני המכה.

נסתבר כי קיים הבדל עצום בין דויד בןגוריון לבין יורשיו — בשכל, באינטואיציה, בחשיהאחריות ובאומץ הלב.

וזהי עובדה בולטת. פחות בולטת, אך לא פחות חשובה, העובדה השנייה:

אין הבדל בין הי"ערביסטים של בןגוריון לבין יורשיהם. למרות שכל הי"מומחים" שהתכנסו או בביתו של בןגוריון פרשו זומן מתפקידם, ובמקומם בא דור חדש של מומחים מיקצועיים, נשארה בעינה התכונה העיקרית של אנשי הקהיליה הי"ערביסטית הישראלית: הם טועים תמיד.

ה מחדל המונומנטלי של יום הכיפורים, והמחדלצ"ק של הבחירות בגדה, אינם אלא פריטים ברישימה ארוכה ארוכה, שאורכה כאורך ההיסטוריה של מדינת ישראל.

יש משוהו מפחיד ברישימה זו. איך אפשר לטעות תמיד? הרי גם מי שטועה בדרךכלל, מוכרח לצדוק פעם בטעות. אה וזהי תופעה משוגעת, הרי יש שיטה בשיגעון הזה. מהי?

ה תשובה הפשוטה ביותר היא שכל הערביסטים הם סוכני הערבים.

זה יכול היה להסביר את הכל, כימעט כל אחת ממאות הטעויות של הערביסטים גרמה אסון למדינה, והביאה תועלת לאיביה.

אולם אני זוכיר את רוב הי"ערביסטים, והם פטריסטים נאמנים.

האם ייתכן שדווקא מיקצוע זה מושך אליו טיפשים גמורים?

גם זה אינו נכון. מנתהמוישכל שרובם אינה נופלת מן הרמה הממוצעת, ויש ביניהם אחדים שהם אינטליגנטים ממש.

מוכרח להיות סיבה אחרת, עמוקה ומורכבת יותר, דומני שהיא חבויה באותה מילתקסם מביתמידרשה של ועדת"אגרנט:

ה קונספציה. כשיש קונספציה נוקשה, אין תבונה ואין שיקולידעת. מה שמתאים לקונספציה, נקלט מייד ומחוק אותה. מה שאינו מתאים לקונספציה — ואפילו יבלוט לעין כמו הרי ההימאלאיה — אינו נראה, לכן היה קל ללאמומחה. הנעזר בשכל הישר ובאינטואיציה, כמו בןגוריון ב-1948, לראות דברים שכל מיקבץ המומחים לא היה מסוגל לראותו.

א יך נולדת קונספציה כזאת? כיצד גולדות חוות דעת פסקניות כמו "הערבים לא ילחמו", או "הפלס"טינים אינם יכולים להפעיל טור, מפני שאינם מסוגלים להתאבד", או "אש"ף נמצאת בירידה", או "כל הערבים הם אנטישמים", וכיוצא באלה שטויות?

יש כאן מעגליקסמים סגור.

מיקצועים של הי"ערביסטים" הוא מיקצוע מיסודי מובהק. ערביסט יכול להצטרף אל שירותהביטחון, או לעשות קאריירה אקדמאית התלויה במימסד, או לקבל ג'וב ממשלתי. במישירין או בעקיפין, הוא תלוי בשילטון. מי שאינו מוצא חן בעיני השילטון, אינו מרחיק לכת בקאריירה שלו.

יש כמה ערביסטים בעלי אומץ, ששמרו על תוס ליבם וסירבו להיכנע לקונספציה. לא זוכיר את שמותיהם, מחמת עינאבישא, אולם כל הי"ערביסטים המימסדיים וכנעו עוד בראשית דרכם.

השילטון מעביר להם את השקפתו הפוליטית. הי"ערביסט טים מייצרים "קונספציה" המתאימה למגמות השילטון. על סמך הקונספציה הזאת מכינים הי"ערביסטים ושאר אנשיהמודיעין חוותהידעת, המתקבלות עלידי השילטון כהחלטה נחרצת לנציגות מעשיו.

מיישגה המישגה — המומחה עושה.

בןגוריון: כל המומחים צחקו

קיימת אז, להגיע לשזום עם העם הפלסטיני ועם העולם הערבי כויד.

(כאשר הציג הפולט הזה, ב-1953, שישראל תתמוך בתנועתשיחרור פלסטינית נגד הממלכה ההאשמית, ור תעזור בהקמת מדינה פלסטינית שתהיה קשורה בברית עם ישראל, עורר הדבר רק חיוך של זילווול בקהיליה הערביסטית הישראלית).

ב-1954 לא היה אף ערביסט אחד בישראל שהציע לתמוך בדרישה המצרית לסיום הכיבוש הבריטי באזור תעלת"סואץ. אפשר היה אז לרכוש את לב המצרים, בעניין שעורר אצלם רגשות עמוקים ביותר. העסקביש המפורסם, שנועד להשיג את המטרה ההפוכה, בוצע בפקודת אגףהמודיעין של צה"ל, שבו תופסים הי"ערביסט טים מקום חשוב.

ב-1956 הסכימו הי"ערביסטים הישראליים עם עמיתיהם הבריטיים והצרפתיים, כי די בפלישה למצריים כדי להפיל את גמאל עבדאלנאצר, ולהשליט בקאתיר ממשלה של גולים מצריים.

במשך כל שנות מילחמתהשיחרור האלגירית הכריזו המומחים הישראליים שצרפת לא תטוש את אלגיריה לעולם ושכדאי, על"כן, לתמוך בקולוניאליזם הצרפתי ללא סייג.

אף ערביסט ישראלי אחד לא חזה מראש את איחוד מצריים"סוריה, שבא כאפתעה מהמתמ. הוא הדין לגבי המהפכה העיראקית.

ב-14 במאי 1967 היו כל הי"ערביסטים ואני